

οὔσα τρισεύεται, αὕτη Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλήν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι τὸ Πῶς; Μὴ ἐρεῦνα τὰ βάθη, τῆς παιδοτοκίας μου, τοῦτο παναληθές, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἢ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σῶ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν, ἐκ παθῶν ἁμαρτιῶν· ἐν Σταυρῷ γὰρ ἀρθεῖς ἐτραυματίσας, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν. Ἀλλὰ ἀκατακρίτως ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τὴν Ἀνάστασιν φθάσαι διανύσαντας, τὸν τῆς Νηστείας καιρόν.

Ὁ Εἰσμὸς

«Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάρῳ Μωυσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, Δανιὴλ δὲ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαυῖδ».

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε-

ἰδιαιτέρως· Διότι διαιρεῖται, χωρὶς νὰ χωρίζεται· Ἐνῶ εἶναι ἓνας Θεός, εἶναι Τρία Πρόσωπα· Αὕτη εἶναι ὁ Πατήρας, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ζωοπάροχο Πνεῦμα, πού φρουρεῖ τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ποιὸς ἄκουσε ὅτι παρθένος γέννησε παδί, καὶ ἔγινε μητέρα χωρὶς ἀνδρα; Ἐσύ Μαρία πραγματοποιεῖς αὐτό τὸ θαῦμα· Ἀλλὰ πές μου τὸ πῶς; Μὴν ἐρευνᾶς τὰ βάθη τοῦ ὅτι γέννησα παιδί· Αὐτό εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινὸ, ἀλλὰ ἡ κατανόησή του ὑπερβαίνει τὸν ἀνθρώπινο νοῦ.

Δόξα σ' ἐσένα, Θεέ μας, δόξα σ' ἐσένα.

Μέ τὰ δικά σου τραύματα ὅλοι θεραπευθήκαμε ἀπὸ τὰ πάθη τῶν ἁμαρτιῶν· Διότι ἀφοῦ ὑψώθηκες σὲ Σταυρό, τραυματίσες τὸν ἐχθρό τὸν ἀρχηγό τῆς κακίας. Ἀλλὰ καταξίωσέ μας, νὰ φθάσουμε ἀκατάκριτοι καὶ στὴν Ἀνάστασή σου, ἀφοῦ διανύσουμε τὸν καιρὸ τῆς νηστείας.

Εἰσμὸς.

Ὁ Μωυσῆς σέ εἶδε στό ὄρος τοῦ Σινᾶ, στὴ βάρῳ, ἐσένα πού συνέλαβες στὴν κοιλία σου τὴ φωτιά τῆς Θεότητος, χωρὶς νὰ καεῖς· Καὶ ὁ Δανιὴλ σέ εἶδε σάν ὄρος χωρὶς λατομεῖα (ἄθικτο)· Καὶ ῥάβδο (βλαστάρι) πού βλάστησες ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ Δαυῖδ σέ κηρύττει δυνατὰ ὁ Ἡσαΐας.

Εἶναι ἄξιο ἀληθινά, νὰ μακαρίζουμε ἐσένα τὴ Θεοτόκο, τὴν πάντα ἄξια γιὰ μακαρισμὸ, καὶ παναμόλυνη, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας· Τὴν πιὸ τιμημένη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα πιὸ ἔνδοξη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού